

ogsaa Rederier, som have omgaaet de gældende Bestemmelser og forholdt Søfolkene denne Ekstrabetaling. Det sker ifølge en af den Slags Overenskomster, som man siger bliver sluttet mellem Arbejdsgiverne og Arbejdere, og som man derfor skal respektere, men jeg har oftere haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at naar en Arbejder staar isoleret over for en Arbejdsgiver, kan man ikke ret vel tale om en Overenskomst mellem to Parter, men man kan tale om, at der paalægges Arbejderen et Hverv, som han skal udføre paa den og den Betingelse, der dikteres ham. Som oftest maa han undersøge sig, og det er netop dette, der finder Sted, naar enkelte Rederier allerede under de nuværende Forhold undlade at give Søfolkene Betaling for det Ekstraarbejde, som de ifølge Loven skulle have betalt. Men jeg finder ikke Grund til at sanktionere dette Misbrug, som jeg vil kalde det, i den Lov, som nu er under Behandling. Jeg mener tværtimod, at der er al Grund til atter at indskrænke den Rettighed, som Arbejderne have. Arbejderne have ganske vist ikke for mange Rettigheder i Samsundet — det tror jeg ikke nogen vil paastaa —, jeg er af den Overbevisning, at Arbejderne have for faa Rettigheder, og derfor kan jeg ikke gaa med til en Indskrænkning af de Rettigheder, som Arbejderne have ifølge den bestaaende Lov. Det er Grunden til, at jeg har tilladt mig at foreslaa, at sidste Stykke skal udgaa, hvorved der vil blive bevirket, at Søfolk i alle Tilfælde have Ret til at forlange Ekstrabetaling for det Søndagsarbejde, som det bliver dem paalagt at udføre. Jeg tror, at det er billigt, at de faa en saadan Ekstrabetaling, og jeg tror, at det er rigtigt i denne Lov at sanktionere, hvad der nu er gældende, saa at man ikke gør Indskrænkning i de Rettigheder, som Søfolkene hidtil have haft, selv om enkelte Rederier have sat sig ud over den gældende Lov og brudt den Ret, som Søfolkene i Virkeligheden have.

Endnu skal jeg kun gøre nogle ganske korte Bemærkninger med Hensyn til enkelte andre Forhold. Dette Lovforslag er i Udvalget blevet behandlet med stor Skyndsomhed, og jeg kunde for mit Vedkommende godt have ønsket at have haft noget mere Tid til at gennemgaa det, da der dog muligvis i et saa omfangsrigt Forslag kunde skjule sig Bestemmelser, som jeg kunde ønske ændrede, men som jeg ikke var bleven opmærksom paa, ligesom der ogsaa i de stillede Ændringsforslag kan være Ting, om hvilke jeg ikke er ganske paa det rene med mig selv om, hvorvidt jeg fremdeles vil fastholde dem. Der

er saaledes til § 44 det Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa, at andet Punktum i første Stykke skal udgaa. Hensigten dermed er jo at slaa fast, at Bryggestraf ikke skal genindføres paa danske Skibe. I saa Henseende er jeg fuldstændig enig med det ærede Udvalg, og det er ogsaa derfor, jeg er gaaet med til at stille Ændringsforslaget. Men hvorvidt den Ændring, at lade det paagældende Punktum udgaa, er tilstrækkelig til at slaa fast, at unge Mennesker paa Skibene ikke maa være Genstand for legemlig Kæmpelse fra Stipperens Side, er jeg ikke fuldstændig klar over, og jeg vil derfor forbeholde mig min Stilling dertil indtil videre. Jeg ønsker, at det skulde slaas absolut fast i Loven, og hvis det kan betragtes som tilstrækkelig fastslaaet ved den Ændring, der er stillet til § 44, har jeg ikke noget at indvende derimod, men hvis jeg ved nærmere Overvejelse skulde komme til den Erkendelse, at det ikke er fuldstændig fastslaaet, vil jeg forbeholde mig min Stilling og altsaa muligvis stille et Ændringsforslag. Saaledes kan der maaske ogsaa være andre Punkter i Lovforslaget, som paa Grund af den Skyndsomhed, hvormed det er behandlet i Udvalget, ere undgaaede min Opmærksomhed. Derfor kunde det tænkes, at jeg ved 3dje Behandling vilde stille andre Ændringsforslag. Jeg skal anbefale Tinget at vedtage de Ændringer, jeg har foreslaaet.

Ordføreren (Mazén): Jeg skal tilde mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de Ændringsforslag, det ærede Mindretal, som vi nu have hørt, motiverede. Hvad for det første angaar Ændringsforslaget til § 26 om, at vi i Lovforslaget skulde optage en Post om, at der skal gives nærmere Bestemmelser angaaende Skibenes Bemanding, saa gjorde allerede det ærede Mindretal selv opmærksom paa, hvor vanskeligt en saadan Opgave vilde være. Der staar i § 26, at Skipperen skal sørge for, at Skibet er tilstrækkelig bemanded, det er Hovedreglen, og det kan siges, men at give nærmere Regler om, hvornaar det er Tilfældet med Hensyn til de enkelte Skibe under de forskellige Forhold, det ved Udvalget ikke, om det er muligt. Under den Drøftelse, som dette Punkt fandt i Udvalget, hørte vi jo, at det maatte være meget varierende efter Skibets Størrelse, Besejning osv., og vi vare heller ikke visse paa, om det overhovedet var muligt at formulere saadanne Regler for en tilstrækkelig Bemanding, som kunde siges at fyldestgøre denne Opgave, som her skulde stilles. Vi vilde derfor ikke gaa med til at give Paalæg, om